

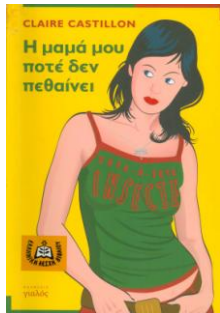
Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας **No.13**

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, κάθε εβδομάδα όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα - όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π.χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο, 2^ο: τέχνη λόγου, 3^ο: ποιότητα έκδοσης, 4^ο: εικονογράφηση, 5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

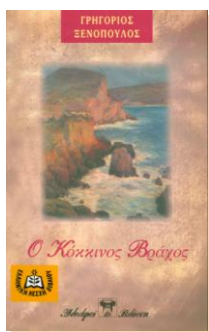
Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

Η μαμά μου ποτέ δεν πεθαίνει, Claire Castillon

ΔΓΜ. — Β 1Δ2501 — 3430

Πρόκειται για 19 ιστορίες, σχεδόν σαν μονόπρακτα βασισμένα στη σχέση μάνας-κόρης. Εδώ δεν πρόκειται για ιδανικές σχέσεις. Υποχθόνια συναισθήματα και ανάλογες συμπεριφορές εμφανίζονται πολλές φορές και από τις δυο πλευρές. Μια κόρη δυσφορεί με την βαριά άρρωστη μητέρα της, ενώ ξέρει πόσο την χρειάζεται, μια άλλη ανακαλύπτει τη σχέση της μητέρας της με τον σύζυγό της, μια μητέρα πετάει έξω από το αυτοκίνητο την μικρή της κόρη. Σκληρός λόγος που σοκάρει, ιδιάζον χιούμορ, ανατομία ψυχολογικών σχέσεων πέρα από τα τετριμμένα. Χρειάζονται γερά νεύρα για να το διαβάσει κανείς και σίγουρα θα πρέπει να είναι έτοιμος να δει τον κόσμο έξω από γυαλιστερές βιτρίνες.

Ο κόκκινος βράχος, Γρηγόριος Ξενόπουλος

ΜΘΣ. ΑΙΣ. — Β 1Μ2593 — 4440

Ο πολυγραφότατος Γρηγόριος Ξενόπουλος (1867-1951) θεωρείται εισηγητής του αστικού μυθιστορήματος, με έντονα ρεαλιστικά και ψυχογραφικά στοιχεία. Υπήρξε από τους λίγους συγγραφείς που βιοποριζόταν αποκλειστικά από την πένα του. Παρά το ότι προερχόταν από εύπορη οικογένεια, πίστευε σ'ένα σοσιαλισμό που θα άλλαζε την κοινωνία χωρίς βίαιες ανατροπές, ώστε να διορθωθούν οι ανισότητες μεταξύ πλούσιων και φτωχών.

Η τραγική Φωτεινή Σάντρη είναι από τις πιο δημοφιλείς ηρωίδες του Ξενόπουλου. Το έργο γράφτηκε το 1915, αλλά η αλήθεια του παραμένει επίκαιρη· ο έρωτας τον οποίο απαγορεύουν οι κοινωνικές συμβάσεις. Το 1949 έγινε κινηματογραφική ταινία, με σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου και μουσική Μάνου Χατζιδάκι και από τότε συνεχίζει να ανεβαίνει κατ' επανάληψη στις θεατρικές σκηνές.

«Ο νέος την κοίταξε. Ναι, το εξωτερικό της, η κορμοστασιά της όλη, είχε το μυστικό εκείνο αέρα, τη φυσική περηφάνια του πλάσματος που απ' τα μικρά του χρόνια είναι συνηθισμένο να ζει στα ψηλά. Και συλλογίστηκε για πρώτη φορά, πως κι η ψυχή της πρέπει να ήταν το ίδιο υψωμένη και πως το ίδιο κι αυτή δε θα μπορούσε να χαμηλώσει στιγμή!»

σ. 69-70

Τα υπέρ και τα κατά – Τρότσκι

Οι φάκελλοι Mondadori

ΒΓΡ. ΔΓΣ. — Β 2Β2630 — 4444

Ο Λέων Τρότσκι γεννήθηκε κοντά στην Οδησό, σε εύπορη εβραϊκή οικογένεια η οποία δεν ήταν καθόλου θρησκευόμενη. Θα μπορούσε να γίνει άριστος επιστήμονας αφού διέθετε κοφτερό μυαλό και ήταν άριστος μαθητής. Εκείνος όμως προτίμησε να γίνει ακούραστος επαναστάτης που ήθελε να προασπίζεται το δίκιο του εργάτη. Φυλακίστηκε, εξορίστηκε πλειστάκις, διετέλεσε υπουργός εξωτερικών

το 1918, ανώτατος διοικητής του Κόκκινου Στρατού στον εμφύλιο του 1919-1920. Το 1940 δολοφονήθηκε από νεαρό ιδεολόγο.

Ο όρος τροτσκισμός αναφέρεται σε μία ερμηνεία του μαρξισμού - λενινισμού, έτσι όπως τη διατύπωσε ο Λέων Τρότσκι, που υποστήριζε τον σχηματισμό ενός κόμματος «πρωτοπορίας» στη βάση του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού. Υποστήριξε επίσης την ανάγκη για διεθνή “διαρκή επανάσταση” και την καταδίκη της γραφειοκρατικής ελίτ που καρπωνόταν το πλεόνασμα του παραγόμενου πλούτου. Στην διαθήκη του διαβάζουμε:

Θα πεθάνω επαναστάτης προλετάριος, μαρξιστής, διαλεκτικός υλιστής και συνεπώς ασυμφιλίωτος άθεος. Η πίστη για το κομμουνιστικό μέλλον της ανθρωπότητας είναι σήμερα ακόμη πιο σταθερή παρά στα νεανικά μου χρόνια.

σ. 179

Κι όμως ανθίζει, Λία Μεγάλου-Σεφεριάδη

Α. ΒΓΡ. — Β 2Μ2494 — 4440

Από τις Σαράντα Εκκλησιές οι παππούδες της Ηλέκτρας, καλοβαλμένοι έμποροι, αναγκάζονται να μετακομίσουν, μετά το 1912, στην Καβάλα. Πότε Βούλγαροι, πότε Γερμανοί και Ιταλοί, πότε “εμφύλιος”· η ιστορία για άλλη μια φορά πλεγμένη με τη ζωή των ανθρώπων. Η προσωπική ιστορία των ανθρώπων βαίνει παράλληλα, κι αυτή με τις καλές και κακές στιγμές της. Παράλληλα, σχολιάζονται με μαύρο

χιούμορ τα σημερινά γεγονότα. « ... Καβάλα του Μεσοπολέμου. Οι ξένοι την παρομοίαζαν με το Μόντε Κάρλο, επειδή ήταν αμφιθεατρικά κτισμένη κι ένα κομμάτι της έμπαινε στη θάλασσα. Εκτός αυτού η Καβάλα ήταν κοσμοπολίτισσα, με θέατρα, κέντρα διασκέδασης και καμπαρέ ευρωπαϊκού τύπου. Στο μεγάλο θέατρο είχαμε κρατημένο θεωρείο για όλο το χρόνο.»

σ. 16

Η αφηγήτρια Ηλέκτρα θα ζήσει και στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Η ζωή της ξετυλίγεται πάνω στον καμβά του κάθε τόπου, μαζί με το χρονικό του. «Νοικιάσαμε μια μονοκατοικία απέναντι απ’ το νοσοκομείο Συγγρού, εκεί που είναι τώρα το “Κάραβελ”. Ακόμη δεν υπήρχαν πολυκατοικίες κι έτσι απ’ την πίσω μεριά βλέπαμε τον Έυαγγελισμό’ και το Χίλτον που ήταν υπό ανέγερση.»

σ. 140

«Κι ενώ ελπίζανε ότι τα κοσμήματα θα τα παίρνανε μαζί τους για ώρα ανάγκης, ήρθαν στο γκέτο τα Ες Ες και τα μαζέψανε κι αυτά για λογαριασμό του Μέρτεν, του “σφαγέα της Θεσσαλονίκης”, που όπως και χιλιάδες άλλοι εγκληματίες, παρέμεινε ατιμώρητος, μέγας παράγων και τρανός στη μεταπολεμική Γερμανία ο εν λόγω “κύριος” ... Το 1957 είχε το θράσος να έρθει στην Ελλάδα, μάλλον για τον κρυμμένο θησαυρό του, και συνελήφθη. Τότε η Βόννη μας έστειλε τελεσίγραφο αξιώνοντας την απελευθέρωσή του ... Ο Καραμανλής δυστυχώς υπέκυψε στις πιέσεις – το μελανότερο κατ’ εμέ σημείο του.»

σ. 89

Πίνδαρος

Μετάφραση και ερμηνευτικά Παναγή Λεκατσά

ΠΜΤ. — Β 4Π2140 — 4440

Γεννήθηκε το 522 π. Χ. στις Κυνός Κεφαλαί, στην Βοιωτία. Παρόλο που η περιοχή αυτή δεν μπορούσε να δώσει τροφή στην ποιητική του ιδιοφυΐα – της έλειπε η λεπτότητα των “αβροβίων” Ιώνων – όμως οι Μούσες και οι Χάριτες ήταν στη Βοιωτία από τις πιο λατρεμένες θεότητες. Και υπήρχαν στην εποχή του άλλες δυο ποιήτριες που ο Πίνδαρος τις αντιμετώπιζε σε ποιητικούς αγώνες.

«Ο Πίνδαρος μοιάζει ... σαν πολυκέραυνη καταιγίδα πάνου από γραφικά τοπία. Έχει και την ορμητικότητα του αισθήματος, και το βαθύ λυρισμό, και τη μουσική και πλαστική λαμπρότητα του λόγου, και την ευγένεια και την αδρότητα, μα πιο πάνου, το μεγαλείο του υψηλού και της επιβολής όσο κανένας. Έτσι κατέχει στη Λυρική τη θέση που έχει ο Όμηρος στην Επική ... » σ. 42

Από το Ολυμπιονίκες, Ολύμπιον 1

Α' Πρώτα το νερό,/και το χρυσάφι, πώς φωτιά/κατανυχτίς φλογώνει,/την περηφάνεια τ' αλλουνού/του πλούτου αποθαμπώνει. /Αγώνες μ' αν λαχτάρησες, καρδιά, να τραγουδήσεις/απ' τον ήλιο λαμπρότερο τη μέρα/φωτοπερίχυτο άστρο μη ζητήσεις/στον έρημον αιθέρα, μηδ' αγώνα/τρανότερο απ' τον ολυμπικό/για παίνεμα να πούμε ... σ.58

Εισαγωγή στην παιδαγωγική τ. Β'

Η εξέλιξη της παιδαγωγικής και διδακτικής σκέψης (17ος-20ος αι.)

Π.Δ.Γ. — Β 7Π2606 — 4440

Έχει ενδιαφέρον για όλους αυτό το σύγγραμμα γιατί περιέχει στοιχεία και έννοιες του μορφωτικού μας συστήματος, που είτε τα βιώνουμε αυτούσια κατά την πορεία μας μέσα στις βαθμίδες της σχολικής εκπαίδευσης, είτε βιώνουμε κάποιες μορφές εξέλιξής τους. Όλα βασίζονται σε αξίες, θεωρίες και φιλοσοφικά συστήματα που επικράτησαν, δια μέσου της δουλειάς παιδαγωγών και φωτισμένων δασκάλων. Έτσι,

διαβάζουμε σχετικά με το Σχολείο Εργασίας, ένας εκ των εκπροσώπων του οποίου ήταν ο ταλαντούχος δάσκαλος Kerschensteiner, ότι σκοπός της αγωγής είναι η ηθική αυτονομία της προσωπικότητας και η προσαρμογή στο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον, ώστε με την εργασία να μπορεί ο άνθρωπος να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο. Επίσης μαθαίνουμε για το Σχολείο Ενέργειας, την Σοσιαλιστική Αγωγή, την Αντιαυταρχική Αγωγή, όπως την διατυπώνει ο Neill (Σχολείο Summerhill). Δίπλα σε αυτά τα συστήματα υπάρχει και το αντι-σύστημα που εισηγήθηκε ο Αυστριακός Ivan Illich, δηλαδή την κατάργηση του σχολικού συστήματος και την ίδρυση ενός “ανοικτού” εκπαιδευτικού θεσμού, δικτύου πληροφοριών, με βάση την αυτο-υποκινούμενη μάθηση. Πολύ πριν από αυτές τις προσωπικότητες συναντάμε τον Ρατίχιο και τον Κομένιο, και οι δυο Γερμανοί, οι οποίοι θεμελίωσαν την νεότερη παιδαγωγική επιστήμη, τον 17^ο αιώνα. Ακολουθεί ο Διαφωτισμός με τον J.Locke και τον J.J Rousseau.

Ο κόσμος του χρόνου, Γιάννης Μπαδογιαννάκης

ΦΛΣ. ΜΛΤ. — Β 8Φ2682 — 4444

«Κατά τον Γερμανό φιλόσοφο Χάιντεγγερ, η αιωνιότητα δεν έχει έννοια παρά μόνο στο μέτρο που μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε το πεπερασμένο της ύπαρξής μας και επομένως την απίθανη-ή πιθανή-αθανασία μας.» σ.92

«Ένας σημαντικός τομέας της χρονοβιολογίας ασχολείται με τους εσωτερικούς μας ρυθμούς και με τον περίπλοκο συγχρονισμό των επαναλαμβανόμενων βιολογικών κύκλων. Η υγεία μας πάσχει όταν ένα σύστημα του σώματος δεν μπορεί να συγχρονιστεί με ένα άλλο, όταν πχ. η καρδιά χτυπάει πολύ γρήγορα ή πολύ πιο αργά απ' ό τι πρέπει ή όταν μια ομάδα κυττάρων διαιρείται σε λάθος χρόνο.» σ.168

«Οι άνθρωποι θα μπορούν να επιλέγουν το επάγγελμά τους .... με βάση τη γνώση ότι έχουν διαφορετικές επιδόσεις σε διαφορετικές ώρες της ημέρας.» σ. 169

Το βιβλίο μπορεί να διαβαστεί με ανεξάρτητη σειρά κεφαλαίων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται: Ο χρόνος στο μύθο και στη φιλοσοφική σκέψη, ο χρόνος στη φυσική και στην κοσμολογία, ο χρόνος της εργασίας, ο χρόνος στο μυθιστόρημα, στο θέατρο και στη ζωγραφική ...

 Τα βιβλία είναι ένα ανοιχτό παράθυρο στον κόσμο. (Νικηφόρος Βρεττάκος)

